

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 4352/2023
21.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића председника већа, Бранке Дражић, Драгане Бољевић, Весне Станковић и Радославе Мађаров чланова већа, у парници из радног односа тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Катарина Плазинчић адвокат из ..., против тужене Клинике за рехабилитацију „Др Мирослав Зотовић“ са седиштем у Београду, коју заступа Државно правобранилаштво Београд, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2158/23 од 23.08.2023. године, у седници већа одржаној 21.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2158/23 од 23.08.2023 године – одлуке о трошковима парничног поступка.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2158/23 од 23.08.2023 године – одлуке о трошковима парничног поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2158/23 од 23.08.2023 године, ставом првим изреке, одбијене су жалбе тужиље и тужене и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 3390/21 од 07.03.2023. године у ставу првом, другом, трећем, четвртном и шестом изреке којим је дозвољено објективно преиначење тужбе извршено поднеском тужиље од 15.07.2022. године, одбијен као неоснован тужбени захтев да се обавезе тужена да тужилји на име накнаде штете за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора исплати појединачно опредељене месечне износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате, усвојен део тужбеног затхева и обавезана тужена да тужилји на име накнаде штете на име разлике између минималне зараде и исплаћене плате за стандардни учинак и време проведено на раду за период од јануара 2020. године до септембра 2020.године исплати појединачно опредељене месечне износе са припадајућом законском затезном каматом од доспелости до исплате и тужиља је ослобођена плаћања судских такси. Ставом другим изреке, одбијени су као неосновани захтеви тужиље и тужене за накнаду

трошкова поступка по жалби. Ставом трећим изреке, одбачена је жалба тужене у односу на решење садржано у ставу шестом изреке, као недозвољена.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, одлуке о трошковима поступка, тужиља је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

По оцени Врховног суда, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20).

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2 истог члана испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

У конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП да би ревизија тужиоца била дозвољена, јер нема потребе за уједначавањем судске праксе, имајући у виду разлоге другостепеног суда за одлуку о трошковима поступка, а не постоји ни потреба за одлучивањем о ревизији ради разматрања правног питања од општег интереса или правног питања у интересу равноправности грађана, односно ради новог тумачења права.

На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези члана 420. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП је прописано да ако је за утврђивање права за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева, док се према члану 2. истог члана не узимају у обзир, између осталог трошкови поступка, ако не чине главни захтев.

У конкретном случају ревизија је изјављена против решења којим је одлучено о трошковима првостепеног и другостепеног поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев већ споредно потраживање, због чега ревизија тужиље није дозвољена.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић